

Črkovnica.

Sestavil J. W.

1.	a	a	a	a	a	a
2.	a	a	a	c	c	c
3.	č	č	č	č	d	d
4.	e	e	e	e	e	e
5.	h	i	i	i	i	i
6.	i	i	j	j	j	k
7.	k	k	k	l	l	m
8.	m	n	n	n	n	n
9.	n	o	o	o	o	p
10.	r	r	r	r	r	r
11.	s	s	š	š	t	t
12.	u	u	u	v	v	ž

Glasnike je treba preurediti tako, da postanejo:

1. Mesto ob Dravi; 2. slovenskega pisatelja; 3. mesto v češkoslovaški republiki; 4. del ure; 5. ptico selivko; 6. dolino v Bohinju; 7. črednika; 8. slovenskega pesnika; 9. majhen zvon; 10. vas pri Ljubljani; 11. slovensko mesto v Italiji; 12. bodeč gm.

Početne črke vseh 12 besed, čitane navpično navzdol, povedó ime in priimek slovenskega pesnika.

Rešitev in imena rešilcev priobčimo v prihodnji številki.

Rešitev zastavice v podobah v 4. številki.

*Zvonček milo poje,
znani beli dan,
glas njegov odmeva
daleč v širno plan.*

Prav so jo rešili: Božena Jančeva, Novi Vodmat; Lev Ponikvar, Podgrad; Vida Vrežčeva, Ribno pri Bledu; Silva Mikoličeva, Sodražica; Dušan Dernovšek, Sv. Barbara v Slov. gor.; Karel Razdevšek in Bojan Šušteršič, Žalec; Stanislav Stožir, Šoštanj; Gustav in Liljana Rosinova, Brežice; Stanko Zorec, Orehova vas pri Mariboru; Friderik Jakelj, Kranjska gora; Ivan Bolè, Dol. Logatec; Tatjana Goršetova, Sevnica; Veljko Namoš in Viljem Strmecki, Ljubljana; Slavica Zavrlova, Komenda pri Kamniku; Ernica Burgerjeva, Celje; Ana Mundschtzveva, Branko Vandot in Marjan Romih, Novo mesto; Anica Pogačnikova, Hrastnik. — Žreb je določil najavljeno darilo Levu Ponikvarju v Podgradu pri Novem mestu. — Danes razpisujemo: Korban, Vitošmilova železnica.

Golob in jastreb.

Basen.

Jastreb je lovil goloba za malico. Podil ga je po domačem vrtu. Golob se mu je umikal vedno bliže domu. Slednjič smukne v golobnjak, ki se za njim kar sam zapre. Jastreb hoče za njim, a njemu se železna vratca ne odpro kakor golobu. Jezen razbija s kljunom po trdni rešetki in vpraša osorno: »Kdo te je naučil te neumnosti?« — »Človek,« odvrne golob mirno. na varnem. — »Človek je osel, ki ne ve, kaj je

pošten lov, kakršen pošteno prežvlja nas bližnje sorodnike kraljevega orla. Ali me umeš?«

»Umem, da človek več ve kot ti, čeprav se bahaš, da si kraljeve krvi.«

»Nj res, da človek več ve! Dokazi!«

»Saj dokazuješ sam, ko zaman razbijaš s kljunom po vratih. Človek jih je zato napravil, da jih ti ne razbiješ, prej si boš razbil kljun.«

Jastreb je molče naglo odletel drugam po malico.

Ivo Trošt.

Ujeti vran.

Povest brez besed.

I.

II.

III.

*Kdor je moder,
naj pové,*

*kaj te slike
govoré!*